

„ЛИТЕРАТУРАТА И ЛИТЕРАТУРНАТА ИСТОРИЯ ОТВЪД ЮБИЛЕИТЕ“

КОНФЕРЕНЦИЯ, ПОСВЕТЕНА НА КОНСТАНТИН КОНСТАНТИНОВ
11 ДЕКЕМВРИ 2015

В рамките на конференцията творчеството на Константин Константинов беше поделено на четири големи части: „Социология на литературата“, „Текстът Константинов“, „Градът“, „Авторската фигура в приказката и превода“.

Първоначалната цел да бъде организирана кръгла маса се разрасна, за огромното удоволствие на участници и слушатели, и се превърна в конференция.

Първият прочетен доклад беше на гл. ас. д-р Ноеми Стоичкова, която въведе слушателите във времето на Константинов. Напомнено ни беше за две понятия, обвързани здраво с по-късната рецепция на творчеството на автора – *санкция* и *контрол*. Напомни ни се за маргинализирането на автора във времето на социализма, както и последвалата му реабилитация.

Следващите текстове показаха живия престиж на автора и неговите произведения – мемоари, разкази, пътеписи, романи. Разгледани бяха градове, които той представя – от София през Брюге до Париж, огледана беше психологията на героите, душевните им разстройства и смъртта.

Но може би най-въздействащи върху въображението и мисълта бяха дискусии, кратки 15 минутки – време да зададем въпросите си и да чуем отзивите на тези, посветили работата си на текста. Чухме както проф. Бистра Ганчева, най-големия изследовател на текстовете на Константинов, която похвали инициативата на колегите, така и проф. Яни Милчаков, който ни напомни за една неизследвана страна от отношенията между фигурата на преводача и редактора – финансовата.

Накрая бих казал, че обмяната на мисли, споровете, комуникацията между поколения изследователи показват, че интересът към Константинов, автора и човека, не просто не е изчезнал, но наистина е в своя академичен разцвет.

Венелин Николов